

Horntónleikur, skráðgonga og frálíkt veður

Javni hevði landsstevnu í frálíka veðrinum um vikuskiftið. Aðalfundurinn var fríggjakvöldið og leygardagin var skráðgonga, av Bursatanga niðan í Grasagarð, við hornblástri og reiðmanni á odda og leygarkvöldið var stór veitsla í Ítróttarhøllini á Hálsi

SVEINUR TRÓNDARSON
JENS KR. VANG

Leygardagin var nógur horntónleikur at hoyra í Grasagarði í Havn. Javni hevði landsstevnu og hevði í tí sambandi skipað fyri skráðgongu av Bursatanga niðan í Grasagarð, har landsstevnan varð sett.

Á odda fyri skráðgonguni gingu ein reiðmaður og Havnar Hornorkestur. Hetta setur altíð ein serligan dóm á eina skráðgongu og stevnugestirnir vóru sera fegnir.

Tá skráðgongan kom niðan í Grasagarð var enn meira horntónleikur, tí har stóðu teir norsku gestirnir frá Utsiksbakkens Brassband til reiðar at triva í.

Nær er ein bústaður eitt heim

Men landsstevnan byrjaði av røttum við aðalfundinum, sum var fríggjakvöldið.

Sosíalurin hevur fingið eitt prát við kassameistarinn í Javna, Onnu Elisabeth Strøm.

– Tað er síður hjá Javna, at landsstevnan fær eitt heiti og í ár var heitið »Nær er ein bústaður eitt heim?«. Í tí sambandinum hevði nevndin biðið Elsbu Olsen, leiðara á pensjónsdeildini á Almannastovuni og Jónu Olsen, leiðara á Dánum, um at halda fyrilestur um hesi evni.

Hvat tósðu tær um?

– Tær tósðu millum ann-

að um, hvørji menningartarnað kunnu búgva saman. Skulu eitt nú multihandicappað og vælfungerandi búgva saman, ella skulu tey ikki. Málsetningurin hjá Javna er, at fyri hvørji trý vælfungerandi skal ein koyristólsbrúkarari verða.

Tosað hevur verið nógur um spurningin, nær er ein bústaður eitt heim. Hvørjar treytir seta vit sjálvi áðrenn vit kalla bústað okkara fyri eitt heim.

Hesin spurningur er eisini galdandi fyri menningartarna, men tey hava ikki so lætt við at koma fram við teirra sjónarmiðum og tí tekur Javni tey upp til viðgerar.

Minst 50 fermetrar til hvønn

Tá »vanlig« fólk gera upp hvussu tey búgva, so er greitt at vit vilja hava rúm, har vit kunnu vera fyri okkum sjálvi og hetta krav heldur Javni eisini skal verða galdandi fyri menningartarnaðu brúkararnar í samfelagnum við.

Javni heldur, at hvør brúkarari skal hava 50 fermetrar har viðkomandi kann verða fyri seg sjálfvan, fyri at hann kann kalla tað fyri eitt heim. Hartil kunnu koma felagsøki og líknandi, sigur Anna Elisabeth Strøm.

– Hesin møguleiki er ikki til staðar í Føroyum í løtuni, men í hinum norðanlondunum eru tey farin at hugsa

tann vegin. Tað ljóðar kanska sum tað kostar eina rúgvu av pengum, men tað er ikki so vist hóast alt, sigur hon.

Anna Elisabeth Strøm heldur, at tað er ein spurningur um vilja heldur enn pengar.

– Ein tilfúkur »modernaður« formur fyri sambyli ger tað møgulegt at spara pengar tí nógur menningartarnað búgva heima og hava hjálp hvør sær hvønn tann einasta dag. Men tað er væl møgulegt at nógur kundir verði spart í hesi hjálp á henda hátt.

Nýggja nevnd men ongan formann

Nevndarval var eisini á skránni. Jórún Dánialsdóttir, sum var næstformaður, og Samly Reinert, sum var eykalimur tóku ikki við afturválið.

Í teirra stað vóru Jóan Pauli Poulsen og Leivur Mikkelsen valdir.

Nevndin er tó ikki fullmannað enn tí á fundinum boðaði formaðurin í felagnum, Kristina Mortensen frá, at hon av persónligum ávum var noydd at leggja frá sær.

Tað var ikki møgulegt at finna ein nýggjan formann á aðalfundinum og tá formaðurin verður valdur beinleiðis verður kallað inn til eykaaðalfundar við tí endamálið at velja nýggjan formann.

Onsum nýttist at standa svangur og tystur í Grasagarði leygardagin, tí Javni hevði skipað so fyri at fólk finga kakao og bollar

Utsiksbakkens Brassband, úr Lillehammer í Noregi, undirhildu við frálíkum horntónleiki í Grasagarði og sum tað sæst vóru nógvir áhoyrarar

Burtursæð frá formanninum skipar nevndin seg sjálf, men um hetta verður gjørt áðrenn formaðurin er valdur er ikki greitt í løtuni.

Í løtuni sær nevndin soleiðis út: Jóan Pauli Poul-

sen, Anna Elisabeth Strøm, Jóna Dahl og Leivur Mikkelsen.

Skráðgonga og horntónleikur

Klokkan 10 fyrrapartin leygardagin fór skráðgonga av Bursatanga niðan í Grasagarð, har Katrin Dahl setti landsstevnuna.

Ein reiðmaður frá Havnar Ríðingarfelag og Havnar Hornorkestur settu sín dóm á skráðgonguna og í Grasagarði tók Utsiksbakkens Brassband við har hini høvdu slept.

– Orkestrið, sum er mannað við menningartarnaðum burturav, spældi sera væl, sigur Anna Elisabeth Strøm.

– Tað var sera hugaligt at hoyra tey spæla.

Í Grasagarði hevði Emma Vágoy frá Fritíðarklubbanum orðið. Hon segði millum annað at hon var ógvuliga glað fyri landsstevnuna og fyri norsku vitjanina. Eisini segði hon, at hon vónaði at tað skjótt fór at gerast møgulegt hjá føroyskum menningartarnaðum at spæla horn.

– Tað var sera hugaligt í Grasagarði, men eg eri eitt sindur vónsávin av at Sjønsvarpið ikki hevði stundir at

taka myndir, eitt nú av norsku gestunum, tí tað var serstakliga hugaligt at hoyra tey, sigur Anna Elisabeth Strøm.

Veitslan

Leygarkvöldið var so veitsla í Ítróttarhøllini á Hálsi.

Her skipaði Rasmus Magnussen fyri undirhaldinum og spældi eisini til dans saman við vinmonnum sínum.

– Tað var sera hugaligt, sigur Anna Elisabeth Strøm.

Tá nú norskir gestir vóru á vitjan, fóru veitslugestirnir upp á gólv fyri at vísa norðmonnum hvussu tað sær út.

Norsku gestirnir høvdu stóra gávu við til Føroya. Ljósfori fyri umleið 100 túsund krónur skuldu latast Musikksskúlanum, so hann kann fara undir at læra menningartarnað her heima at spæla horntónleik.

Hesa gávu handaði Ole Bakke, leiðari hjá Utsiksbakkens Brassband, Napoleon Nólsoy frá Musikksskúlanum.

Veitslan endaði um midnættina og Anna Elisabeth Strøm sigur, at tá fóru fólk væl nøgd til hús.

Grasagarður var stúgvandi fullur av fólki, sum vóru komnir á landsstevnu hjá Javna. Seinni um kvöldið hugnaðu tey sær í Ítróttarhøllini á Hálsi til tónarnar frá Rasmusi og hansara vinmonnum